שער מאמרי רשב"י — פרשת אמור

שם בדק"ג ע"ב וז"ל בסכת תשבו חסר ודא עננא דכולהו קשירין ביה דכתיב כי ענן ה' עליהם יומם וכתיב ובעמוד ענן אתה הולך לפניה' יומם דא הוא עננא דאהרן דאקרי יומם דכתיב יומם יצוה ה' חסדו עננא חד ונטיל עמי' חמש אחרנין ואינון שית ועננא אחרא דכתיב ובעמוד אש ליל' דא נהרא להו לישרא' מנהירו דאינון שית עכ"ל. דבר זה נתבא' בפ' יתרו דס"ח ע"ב ובפ' תרומה בדקל"ט ע"ב. והענין הוא כי אין הבינה עלאה מתלבשת ומתפשטת תוך ז"א אם לא על ידי שתתלבש תחילה בחסד שבה אשר הוא השורש אל כו החסדים ולכן חסד הזה נקרא יומם דכליל כולהו שית יומין כי החסד הוא יום והגבורה לילה ועל ידי החסד הזה מאירה הבינה בכל מה שתחתיה ואי אפשר להיות זולתו ועל החסד הזה נאמר נאם ה' לאדוני שב לימיני כי האדון היא הבינה. אשר נאמה ואמרה לאברהם שהוא מדת החסד שב לימיני שהוא החסד שלה בקו ימין שבה הנקרא יומם. ואברהם הוא החסד המקבל תחילת הכל מן החסד שהוא ימין הבינה הנקרא יומם כנז' וזמ"ש שב לימיני רוצה לומר שיקבל אברהם מימין שלה הנקרא יומם. (ד"ש ע"ג):